

[Sigsgaard.]

det, så skulle den renteindtægt beskattes, men hvis selskabet i stedet for køber et underskudsselskab for en spotpris — det er jo tit det, der er tale om — og puster aktiekapitalen op i dette selskab, altså anbringer pengene dér og så lader dette selskab låne pengene ud eventuelt til det første selskab indirekte, ja, så undgår man beskatning af de 100.000 kr. Man flytter altså renteudbyttet over til underskudsselskabet, hvor det ophæves af underskuddet. Man har tryllet en indkomst væk skattemæssigt set, og det synes vi der skal sættes en stopper for.

Tilsvarende for de nærtforbundne selskaber. Vi har en hel masse selskaber, der har sammenfaldende bestyrelser, og som i realiteten er ét selskab. Hvor så det ene af to tvillingselskaber ejer aktiekapitalen i et tredje selskab og sælger den f. eks. til kurs 70, altså en kunstigt lav kurs, til sit tvillingeselskab, ja, så skaffer man sig på den måde et skattemæssigt fradrag på 30 pct., som man så kan fordele over et par år, og så falder aktiekapitalens skattekurs i selskabet, og dets moderselskab kan så sælge det med tab. På den måde kan man oprette hele kæder af aktieselskaber, hvor man fiktivt lader underskuddene passere rundt og undgår beskatning af meget store beløb.

Det er da rigtigt, at der er andre ting, der kunne tages op, f. eks. at det overskud, der svarer til 2½ pct. af aktiekapitalen, ikke beskattes. Det er årsagen til, at vi f. eks. i Spieskoncernen har disse aktieselskaber, som ejes og domineres af den samme person, med meget, meget store aktiekapitaler. På den måde undgår Spieskoncernen ifølge Politiken for den 26. december 1970 at blive beskattet af de første 4 mill. kr., som man tjener. Sådan noget kunne selvfølgelig også tages op, og det har vi da ikke modsat os ved at indskrænke dette forslag til de to nævnte punkter.

Men jeg må vel takke for modtagelsen af forslaget; der har været en hel del velvilje at spore. Man har understreget fra forskellig side, at man ikke drømmer om at gennemføre forslaget her. Det ved jeg godt; man drømmer jo aldrig nogen sinde om at gennemføre forslag, som er fremsat af VS; man mener vel, at man vil tabe ansigt, hvis man gjorde det. Men det betyder jo heller ikke så meget, hvis bare indholdet under den ene

eller den anden form bliver realiseret som lov eller som instrukser til ligningsmyndighederne, det er selvfølgelig det væsentlige.

Hr. Ib Thyregod syntes ganske vist, at forslaget her var alt for vidtgående. Det mener jeg altså ikke. Det, det drejer sig om, er at lukke mulighederne for aktie- og skattemanipulationer på de punkter, der er nævnt.

Hr. Helge von Rosen mente ikke, at de såkaldte huller i lovgivningen, som vi her taler om, har større betydning. Jeg synes jo nok, at den sidste tids afsløringer viser noget ganske andet.

Finansministeren sagde, at man i skatteudvalget var i gang med en undersøgelse af fiduserne — og også i udvalg under finansministeriet. Men skatteudvalget er altså så småt ved at komme i gang, og det fik hr. Grünbaum til at sige, at så var et forslag som dette jo overflødigt. Nu har jeg i al beskedenhed den formodning, at når man er ved at komme i gang i skatteudvalget, så skyldes det, at der har været et pres på lovgivningsmagten, for at der skal ske noget, og det er i høj grad et pres udefra; men det kan da også være et pres fra partier, fra medlemmer her i salen, der har været medvirkende til det, og jeg tror altså på, at det har en vis værdi, at man bliver ved med at presse på. Hvis ikke der har været en virkning af dette pres, så kan man jo spørge sig selv, hvorfor man ikke har gennemført nogle ændringer for længe siden, f. eks. svarende til dem, vi har foreslået her for år tilbage. Kan det virkelig være sådan, at det er Glistrup, der har fortalt folketinget, at der fandtes de muligheder? Har ingen medlemmer, har ingen embedsmænd, har skattemyndighederne overhovedet ikke været klar over, at der fandtes de muligheder tidligere? Selvfølgelig har man da været klar over det, dårligere står det ikke til, men man har ikke foretaget sig noget, før presset kom. Min konklusion er derfor: jo stærkere pres, jo større chance for at få forbedringer gennemført.

Finansministeren var inde på nogle overvejelser omkring et tilbageføringssystem for underskuddet. Jeg er bange for — men det skal selvfølgelig overvejes yderligere også i mit parti — at det vil give yderligere muligheder for manipulationer, og derfor vil jeg da i hvert fald tage et foreløbigt forbehold